

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2004, č. j. 36 Az 537/2003 – 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29. 4. 2004, č. j. 36 Az 537/2003 – 49 zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 25. 2. 2003, č. j. OAM-1005/VL-10-ZA04-2002, jímž nebyl žalobci udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek ustanovení § 12, § 13 odst. 1 a 2, § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákona o azylu). Současně bylo rozhodnuto, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel u Krajského soudu v Brně osobně dne 3. 12. 2004 kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil uvedenému soudu k dalšímu řízení. Současně podal návrh na ustanovení právního zástupce z řad advokátů, návrh na osvobození od soudních poplatků a též návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

Krajský soud v Brně vyzval stěžovatele usnesením ze dne 9. 12. 2004, jež bylo stěžovateli doručeno dne 22. 12. 2004, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost správným označením rozhodnutí, proti kterému kasační stížnost směřuje a uvedl, kdy mu bylo toto rozhodnutí doručeno. Současně ho poučil, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, může Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout.

Žalovaný správní orgán ve svém písemném vyjádření ke kasační stížnosti navrhoval její odmítnutí s tím, že byla podána opožděně. Připomněl vyznačení nabytí právní moci napadeného rozsudku Krajským soudem v Brně dnem 9. 6. 2004, a dále datum podání kasační stížnosti stěžovatelem – 3. 12. 2004. Pro případ, že by opožděnost kasační stížnosti nebyla

soudem shledána, navrhoval její zamítnutí pro nedůvodnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. a nepřiznání odkladného účinku.

Krajský soud v Brně poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti, přičemž v překládací zprávě mj. uvedl, že kasační stížnost není podána včas, neboť stěžovateli byl napadený rozsudek doručen dne 9. 6. 2004 a kasační stížnost byla jím podána osobně až dne 3. 12. 2004. Současně poznamenal, že stěžovatel není zastoupen advokátem, avšak z důvodu hospodárnosti řízení již soud o jeho návrhu na ustanovení právního zástupce nerozhodoval s ohledem na to, že kasační stížnost je opožděná.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro její opožděnost.

Ze spisu vyplývá, že napadený rozsudek Krajského soudu v Brně byl doručen stěžovateli do vlastních rukou, jak o tom svědčí číselný záznam na doručence od obálky, v níž byl doručován, dne 9. 6. 2004. Stěžovatel potvrdil převzetí této zásilky uvedeného dne svým podpisem. V uvedeném rozsudku byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od jeho doručení kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s. ř. s., k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Byl též poučen, že podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud nemá sám vysokoškolské právnícké vzdělání, které je požadováno pro výkon advokacie.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel osobně dne 3. 12. 2004 v podatelně Krajského soudu v Brně kasační stížnost, jak vyplývá z otisku razítka podatelny uvedeného soudu na předložené kasační stížnosti, sepsané stěžovatelem dne 2. 12. 2004.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle ustanovení § 40 odst. 1 lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

V projednávané věci byl napadený rozsudek doručen do vlastních rukou stěžovatele ve středu dne 9. 6. 2004. Tento den je dnem, který určil počátek lhůty a tato lhůta v souladu s citovaným zákonným ustanovením je zachována tehdy, jestliže v jejím průběhu (v daném případě dvou týdnů) podá stěžovatel kasační stížnost. Konec lhůty připadl na středu dne 23. 6. 2004, neboť tento den – středa – se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, tj. středou 9. 6. 2004. Stěžovatel však kasační stížnost podal až o několik měsíců později, konkrétně 3. 12. 2004. Stalo se tak nepochybně po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty a tudíž opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbyvá, než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který byl podán předčasně nebo opožděně. Vzhledem k tomu,

že kasační stížnost byla opožděná, musel ji Nejvyšší správní soud podle citovaného ustanovení (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) odmítnout.

Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se Nejvyšší správní soud těmito návrhy nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu